

" Toen was er plots geen dag meer
en geen uur,
geen adem op en neer,
geen levensduur. "

DIERBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

MARCEL PANNEKOEKE

echtgenoot van Mevrouw

GERMAINE CLERICK

Onderwijzer o. r. van het College te Melle
Geboren te Nederbrakel op 6 oktober 1920
en schielijk overleden te Destelbergen op
8 juli 1989, voorzien van het H. Oliesel
" in extremis. "

Marcel zocht geen ereplaats in 't leven.
Hij moest niet de eerste zijn. Hij hield van
kleine dingen die geborgenheid geven.

Hij hield van zijn thuis, van zijn echtgenote,
kinderen en kleinkinderen, van de zoete
vreugde bij elkaar te zijn.

Hij zocht geen schijn in het leven en geen
klatergoud. Hij was een man van één woord,
trouw in zijn vriendschap en stipt in de
vervulling van zijn plicht.

Zo was hij mens in deze wereld...

Toch zal hij niet gedacht hebben dat deze
morgen zijn laatste morgen ging zijn, dat
dit karweitje het laatste zou zijn...

Plots werd alles anders : op één ogenblik
werd alles donker en levenloos : een afscheid
zonder woorden. Een afscheid dat geen

afscheid is, maar wel een achterlaten, plots
en brutaal, van alles wat een mens zo dier-
baar is : de kleine dingen van elke dag, de
buren en de vrienden, zijn gezin : het gaf
zijn leven een wondermooie zin.

Een achterlaten op de wereld tot mijn
eigen lichaam toe om voortaan, en voorgoed,
bij God te zijn. Hij is mijn oorsprong en
mijn einddoel, mijn God die ik naar best
vermogen heb gediend. Nu mag ik rusten
in zijn schoot, zorg en pijn vergeten en
enkel liefde zijn voor Hem. Die achterblijven
gaan de weg op deze wereld, de weg van
alle dagen met de zorg om zoveel kleine
dingen, de weg van vriendschap.

Zijn sterven is signaal dat deze weg een
einde heeft en uitloopt op het huis waar
Vader woont.

Mevrouw MARCEL PANNEKOEKE-CLERICK
kinderen en kleinkinderen

danken U oprecht voor uw
aanwezigheid, uw gebed en bliken van
van medeleven.

begraf. vercruyssen - druk. van autreve